

ADMODVM REVE-
RENDO IN CHRISTO PA-
TRI AC DOMINO D. STEPHANO
CELEBRIS MONASTERII SCHI-
RENSIS IN BAVARIA ABBATI
Religiosissimo.

Ræclare vt omnia, meo quidem ani-
mo, clarissimum Orientis lumen D.
Basilius scriptum reliquit, Admodum
Reuerende in Christo Pater ac Domi-
ne, quemadmodum pictores quum imagines ab imagine pin-
gunt, idem talem exemplaria spectantes, illorum lineamenta
ad sui opificij usum transferre student: Sic qui se studeat om-
nibus virtutis partibus perfectum efficere, debet elaborare, vt
quasi ad simulachra motu & actione prædita vitas sancto-
rum sæpe oculos conuertat. Magis enim mouent exempla
quam verba; & plenius opere docetur quam voce.
Nam vt orator Christianus elocutus est: qui do-
cent tantum, nec faciunt, ipsi præceptis suis detra-
hunt. Bonum est autem recta & honesta præcipere;

*Epi. ad
Greg. de
vita salita
ria.*

*Arist. lib.
10. Ethic.*

*Leo P. in
ser. de ie-
iunio.*

*Lactant. l.
3. diuin. in-
stit.*

D E D I C A T I O.

sed nisi facias mendacium est, & incongruens atq;
ineptum, non in pectore, sed in labris habere bo-
nitatem.

Claudian. Scilicet in vulgus manant exempla regentum.

lib. 1. Dia. Constat igitur, etiam magno illo D. Gregorio te-
ste, nonnullos esse, quos ad amorem cœlestis patriæ
plus exempla quam prædicamenta succendant. Est au-
tem exemplum alicuius facti, vel dicti præteriti cum certi
Cic. lib. 2. Rhet. auctoris nomine propositio. Eam ob causam nostri ma-
iores, qui veræ fidei ac virtutis magistri extiterunt,
Sanctorum virorum dicta, facta præclare gesta, non
eò tantum memoriæ cōmendârunt, vt scirentur, sed
multò etiam magis, vt minorib⁹ suis stimulos quos-
dã & aculeos adderent, eadẽ præclara facinora & vir-
tutum insignia opera æmulandi, atq; pro viribus i-
mitandi. Optimum namq; est maiorum sequi vestigia, si re-

Seneca. Etè præcesserint. Id ipsum quoq; veteres veræ fidei ig-
lib. 1. nari, rectè intellexerunt; Maiores natu, inquit Vale-
rius Maximus, in conuiujs ad tibias egregia superiorum o-
pera carmine comprehensa pangebant, quò ad ea imitanda
virtutem iuuenum alacriorem redderent. Quid hoc splendi-
dus? quid hoc vtilius certamine? Pubertas carnis suum de-
cus reddebat, defuncta virium cursu et as, ingredientes actuo-
sam vitam fauoris nutrimentis profesequebatur.

Quæ omnia dum studiosius mecum perpendo,
non iniuria læpè animo commoueri soleo, tam
multa

D E D I C A T I O.

multa nimirum & præclara maiorum nostrorum monumenta, non solum negligi, & blattis atque tineis pabulum relinqui, sed aliquando etiam crudeli imperitorum & impiorum manu lacerata, vel igni absumi, vel, si mitius agitur, cucullum piperi facere.

Id nisi factum esset aliquoties, haberemus profectò, vel in hac nostra BENEDICTINA familia, multò plura & quidem præclarissima monumenta, quibus nostrates ad virtutis studium, & religionis augmentum, vehementius, quam stimulis quibusdam incitati, commouerentur. Ijs igitur de causis, ego incitatus, nequaquam committendum esse censeo, ut hæc duo clarissima BENEDICTINÆ religionis lumina diutius in obscuro posita delitescerent, sed publicã lucẽ adspicerent, & omnibus qui in domo DEI sunt, fulgidissimam sanctissimorum exemplorum facem præferrent. Historias autem ipsas, ut à primis Auctoribus sunt cõscriptæ, intactas reliqui, neq; enim me latet, quid viri docti sentiant de ijs, qui primum & germanum stylum, quia rudis erat, in politiorem mutârunt, ex quo factum aiunt, ut vitæ auctoritas sit imminuta, & historiæ veritas subinde labefactata, dum quædam non ritè intellecta, in alium sensum vertuntur. Notas tamen & commentarium breuem addidi, quo historiæ ipsæ magis illustrarentur, & ob variarum rerum illustrationem, ad legen-

DEDICATIO.

dum quique amplius afficerentur. Cur autem huic qualicunque opellæ R. T. P. in Patronum ex humanitate & benevolentia præsertim admodum Reuerendi nostri prælati & præsulis amplissimi sit adscita, præter ceteras causas, etiam hæc vna est, quod VVILHELMVS HIRSAUGIENSIS, cuius hîc vitam damus, eidem quasi iure suo optimo debebatur. Ille enim, vt vetusta literarum monumenta fidem faciunt, discipulum suum ERCHENVOLDVM amplissimi vestri Cœnobij primum abbatē, cum duodecim sodalibus ex Hirsaugiâ transmisit, qui religionem omniq; virtutum genere Schirense monasterium ad BENEDICTINI instituti normam fundarent, ac solidarent. Adiunctus est etiam alter VVILHELMVS vt nomine & instituto priori consimilis, ita etiam sanctis moribus & egregijs virtutibus eidem nequaquam inferior; eo fine, vt qui illius doctrinæ excellentiam, & feruentissimum zelum lucrandi animas assequi nequiuerit, huius animi demissionem, assiduum precandi studium, & perfectissimum fluxarum seculi rerum contemptum imitetur. Quos dum ita ceteris propono, propriæ infirmitatis meæ conscius, cum D. Gregorio, contestari cogor, ita dicente; *Dum monstrare, qualis debet esse pastor, (BENEDICTINVS) inuigilo, pulchrum depinxi hominem pictor fœdus.*

In pastor.

Nec

D E D I C A T I O.

Nec abnuo, me etiam ad hanc inscriptionem impulsam admiratione Virtutum R. P. V. quibus à primo statim tempore suæ administrationis effecit, ut doctissimorum & optimorum quorumq; viro- rum non solum amorem sibi conciliârit, verum etiam tantam de se spem fecerit, ut à plerisque (vide quantum pietati tuæ & religioni tribuatur) alter Monasterij sui futurus VVILHELMVS passim depræ- dicetur. DEVS Opt. Max. R. V. P. diu saluam & incolumem suis, imò nobis omnibus, totiq; Or- dini BENEDECTINO conseruare dignetur. Au- gustæ Vindelicorum, ferijs Diui Michaëlis ἀετι- σεατήγυ& Anno M. DC. XI.

Admodum R. P. V. seruus in Christo

F. Carolus Stengelius.

REVERENDE DOMINE CAROLE

R Vidi tuos VVilhelmos, ut ordinis professione, sic & sanctitatis laude gemellos. Bene facis, quod hac melioris aui testimonia & monumenta in lucem extrahis, & extracta notarum tuarum luce illustras. Antea tibi debebat VVicterpus Augustanorum Episcopus, tuo studio quasi renatus, & à tenebris vindicatus. Nunc simili opera debitores tibi fecisti duos VVilhelmos, Benedictinae religionis duo lucida sidera, pergas, quo pede cæpisti, aliosq; tui memores merendo, hoc est sanctis tuis ad Deum precibus, & publicis scriptionibus facere ne desistas. Ingolstadtj pridie S. Andreae.
M. D. C. X.

Petrus Steuartius; SS. Theol.
Doct. Professor, & Procellarius ibidem.

